UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

R. P. Thomæ Tamburini È Societate Jesu Opera Omnia

Tamburini, Tommaso

Lugduni, 1689

Quid sit & qualis esse debeat dispensatio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-78172

Visual Library

56. Si ex mutuo pacto conveniant conjugari, ſimi-que invicem promittant non revocare votum, v.g. Ca-ſtitatis, vel Religionis, an adhuc poſſint pacto ex utro-que conſenſu reſciſſo, ſibi votum invicem irritare; Vide apud Bannez *lib.4.in Dec.c.34.n.25.*& *lib.9.de matr.d.40.* n.2. Caſtro Pal. *t.3. tr.15. d.2. p.6. n.6.* nos enim ad An-tonium, noſtram de ſuis Votis reſolutionem nimis diu expectantem, regredi tempus monet.

Difficultas Sexta.

An Repetitio Votorum facta ab Antonio, obſtet, ne ea irritari valeant.

57. Diximus Antonium ideo ſæpè ratificaſſe ſua vota, quia exiſtimabat poſt irritationem à ſuo Patre exhibi-tam, adhuc illis obſtringi: id nunc expendamus.

Dico primò, Ex eo, quòd vovens velit, vel incipiat exequi votum in impubertate, vel alias factum, non cen-ſetur illud ratum facere, ſeu confirmare. Ita Val. 2.2. d.6. q.9. ult. Leſſ. *lib.2.c.40.dub.14. num.83.* Ratio eſt, quia ſo-la voluntas exequendi, imò executio ipſa, non poteſt præcedenti voto obligationem novam inducere. Unde, ſi quis vovit aliquid tractum habens ſucceſſivum, ut quo-tidie eleemoſynam diſtribuere, ſingulis Sabbatis jejuna-re, &c. & obſervaſſet hæc vota aliquandiu; ſi deinde votum fuiſſe nullum, vel irritabile compeciret, non propterea immutaretur ex illa obſeruantia votum, nec certè confirmaretur, vel in irritabile redderetur.

58. Dico ſecundo. Quamvis votum ſæpiſſimè quis renuntiauerit, ſeu repetierit, non ideò illud ratificauit. Ita Nav.c.12.n.71. Leſſ. *l.c.* Sanch. *lib.4. in Dec.c.30.à n.38.* Ratio eſt, quia id nihil aliud fuit, niſi prius vinculum approbare, non verò de novo ſuſcipere: quare ſi illud in-firmum ab initio erat, infirmum remanebit.

59. Dico tertiò. Tria requiruntur ex parte voven-tis ad veram voti obligatoriam ratificationem. Primò, ut vovens ſit conſcius debilitatis prioris voti. Secundò, ut velit de novo ſe obligare firmiter, perinde ac ſi nun-quam obligatus fuiſſet. Tertiò, ut ita diſpoſitus, voce, vel ſaltem mente vota præterita repetat, ſeu certè appro-bet. Ita iidem. Ratio cur hæc requirantur, eſt, quia ſe-cùs remanerent præterita vota eo prorſus modo, quo antea erant: at his poſitis, novam obligationem ſine du-bitatione contrahant, neceſſe eſt.

60. Si immemor quis votorum antea emiſſorum, de-nuo, & non ex vi prioris obligationis votum emittat, reus erit voti: tunc enim votum recens ſuam novam obli-gationem independenter ab antiquis, patit. Ita iidem.

Dixi *n.59.* (ex parte voventis) nam in nonnullis votis, ut in ſolemni profeſſione, ſicut etiam accidit in contra-ctu matrimonij, an hæc tria ſufficiant, accedente ex par-te Religionis, vel alterius contrahentis acceptatione, & qua ratione accedere poſſit, vel acceſſiſſe præſumatur, vide de profeſſione apud Caſtr. *t.16.d.2.p.5.* de matrimo-nio apud Sanchez *lib.4.in dec.c.30.n.38.*

61. Conſequitur manifeſtè ex his, Antonium per repetitionem ſuorum votorum, de quibus eſt ſermo, vel per aſſumptionem ſtatus Religioſi, vota priora in impu-bertate emiſſa, nequaquam ratificaſſe: quia eorum repe-titio, imò & executio; in errore validitatis ſuorum votorum infirmo ſatis fundamento nitebatur, ut ex pro-poſitione caſus initio *n.3.* clarè conſtat; quare nunquam legitimè, ſeu validè ratificavit.

Concluſio.

Concludamus ergo breviter, Antonium regreſſum ad ſæculum, liberum eſſe, tum à voto Religionis, tum à voto diſtribuendæ eleemoſynæ, emiſſis tempore impuber-tatis. Ratio præcipua eſt, quia hæc ejus genitor legiti-mè irritavit, nec ipſe filius poſtea ratificavit validè. Ad-de, etiamſi Pater non irritaverit, poſſe nunc à Patruo Curatore utrumque votum irritum reddi; cùm ea vota fuerint emiſſa tempore impubertatis, quæ irritare poteſt pater, ſi is vivat, vel valde probabiliter ejus vice Tutor, ſeu Curator, & denique, aliis deficientibus, Mater, quæ omnia ex dictis patent.

§. IV. *De diſpenſatione Voti.*

Quid ſit, & qualis eſſe debeat diſpenſatio.

1. TUnc diſpenſatur Votum, cùm is, qui poteſta-tem habet, illud Dei nomine abſolutè relaxat; ſeu remittit. Ita DD. *mox cit.* nam ſi aliquid voti ſubro-gat, tunc dicitur commutare; vel certè, ſi quod ſubro-gat, minus eſt, quàm quod voto fuerat promiſſum, dicitur diſpenſationi intermiſcere commutationem.

2. Hinc vides irritationem, quia fit à poteſtate do-minativa, quâ quis ſuo nomine potitur, validum eſſe, etiamſi fit ſine cauſa: diſpenſationem ſine cauſa non illicitam modò eſſe, ſed invalidam, quia fit à poteſtate juriſdictionis, quam habet Superior nomine Dei; Deus enim non approbat ſolutionem voti, temerè, & ſine ra-tione factam. Ita S.Thom. Navar. Sotus, aliíque, quos ſequitur, citatque Suar. *lib.6.de voto,c.17.n.2.*

3. Quid, ſi bona fide data eſt diſpenſatio, & deinde invenitur fuiſſe ſine ſufficienti cauſa, validáne erit? Af-firmat Leſſ. *lib.2.c.40.d.27. n.119.* & Sanch. *lib.4. in dec.c.44.num.10.* ſicuti valida etiam erit, ſi diſpenſatio fuit cum cauſa dubia, & ut ſic explicata; ſed deinde inveni-tur nulla fuiſſe. Ratio eſt, quia pertinet ad Dei benigni-tatem approbare, quod bona fide conceſſum, & accepta-tum fuit. Negat Caſtr.Pal. *t.3.tr.15.diſp.2. de voto p.9.n.4.* putans votum obligare, ubi comperta fuerit cauſæ in-ſufficientia: ratio eſt, quia verè tunc nulliter Superior operatus eſt: utraque ſententia eſt probabilis; illa be-nignior: atque adeò, quia ſuavitati regiminis Eccleſiæ eſt conformior, lubentius excipitur. Quod hîc dicimus de diſpenſatione, dicendum proportionaliter de com-mutatione eſt.

Porrò tria breviter, ut in materia Juramenti fecimus, ſunt hîc examinanda. A quo, ob quas cauſas, & quæ Vota diſpenſari poſſunt.

A Quo.

4. Pontificem Summum in omnibus votis diſpen-ſandi poteſtatem habere, nimis certum eſt. At Archie-piſcopus confirmatus, licèt nondum conſecratus, & non-dum accepto pallio, Epiſcopus item ſolùm confirma-tus (ſed utique poſt acceptam poſſeſſionem, ex cap. *in-junctæ, de cler. inter extrav.com.* Azor. *p.2.lib.3.q.9.*) Ca-pitulum, Sede vacante; Abbates, qui juriſdictione Epiſ-copali gaudent; Legatus Pontificis in ſua Provincia; Prælati Ordinum exemptorum; Pœnitentiarius Summi Pontificis in votis non reſervatis; (quæ hæc ſint, dicam mox *num...*) reſpectu ſuorum ſubditorum habent pote-ſtatem ordinariam ad diſpenſandum. Ita Sanch. *l.c.c.38.à n.4.* Delegatam verò habent: Primò, Vicarij Epiſcopi, vel Capituli, Sede vacante: modò advertas debere dele-gationem eſſe ſpecialem, cùm non ſufficiat ipſa Vicaria-tus conſtitutio. Ita Sanch. *ibid. num.1.* Merolla *t.3 d.7.c.6. d.17.& c.7.n.33.* Secundò, ij, quibus prædicti Pontifex, Epiſcopus, &c. commiſerint. Parochum ex ſe non puto habere ullam poteſtatem in diſpenſandis votis, ut & in juramentis: Sic Sanch. *lib.8. de matr. diſp.9. n.27.* licèt enim is poſſit aliquid in diſpenſatione jejunij, vel operis ſervilis die feſtivo, ut ſuo loco dicemus; non tamen in prædictis, quia pro jejuniis & operibus introducta eſt conſuetudo, ut Parochi poſſint; non verò pro votis, & juramentis.

5. Archiepiſcopus, quoad Epiſcopos ſibi ſuffraga-neos, habet poteſtatem ordinariam diſpenſandi in votis, nullam verò quoad ipſorum ſuffraganeorum ſubditos, nec dum eos non viſitat, nec dum viſitat: ſic Sanch. *lib.4. in dec.cap.38.à n.9.* Illud Archiepiſcopo non denegatur, ut ſcilicet poſſit diſpenſare prædictis ſuffraganeorum ſubditis in eo caſu, quo alicui Epiſcopus, cauſa ſubſi-ſtente, denegaret injuſtè voti diſpenſationem, vide apud Avilam, Henriq. Laym. *lib.5. tr.de voto,c.8.n.7.* alióſ-que *paſſim.*